

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu siger hr. Claus Larsen-Jensen, at vi den 28. september ikke stemmer om, hvorvidt vi skal bevare den nordiske velfærdsmodel eller ej. Jo, det gør vi lige nøjagtig. Det er det, vi stemmer om, for man har jo fremrykket datoen for folkeafstemningen, til før Unionstraktaten bliver vedtaget i december, for netop at undgå at få diskussionen om social harmonisering til at præge debatten, for man ved godt, at det, der bliver vedtaget på regeringskonferencen, bliver ubehageligt: Landene bliver frataget vetoretten på væsentlige områder inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken, og afmonteringen af den danske velfærdsmodel og den danske arbejdsmarkedsmodel vil blive påbegyndt som den nødvendige konsekvens af euomedlemskab. Det ved man udmærket godt, men det ønskede man ikke at få ind i debatten, og derfor fremrykkede man folkeafstemningen til den 28. september. Så enkelt er det jo.

Og så siger hr. Claus Larsen-Jensen, at det er os, der vil snakke om noget andet. Næh, man har tilrettelagt forsøget på at undgå at få disse ting ind i debatten, men det skal ikke lykkes. Det skal ikke lykkes.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jann Sjursen og derefter hr. Claus Larsen-Jensen og derefter økonomiministeren, og så kan vi gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Claus Larsen-Jensen sagde i et tidligere svar, at det er det bedste for den danske stat og det bedste for det danske samfund, at vi går med i ØMU's tredje fase, og derfor anbefaler Socialdemokratiet nu altså et ja. Det synes jeg sådan set er et fair standpunkt. Men det er i øvrigt et standpunkt, som man jo så også kunne fremføre i relation til de øvrige danske undtagelser: i forhold til undtagelsen vedrørende forsvarsdimensionen og i forhold til retlige og indre anliggender. Jeg går ud fra, at Socialdemokratiet er for fuld dansk deltagelse på disse områder også, og så kan man jo så spørge hr. Claus Larsen-Jensen og sig selv måske også, hvorfor vi så ikke har tre afstemningstemaer den 28. september og ikke bare ét.

Men det, som jeg godt vil tage fat i, er, om hr. Claus Larsen-Jensen trods alt ikke kan se, at uanset de mange fordele, han og Socialdemo-

kratiet finder, så har befolkningen faktisk tre gange stemt om ØMU's tredje fase. Alle tre gange har man stemt nej eller bedt om at få en undtagelse, og derfor må det vække undren hos befolkningen, at før euroen er fuldt etableret med den klingende mønt på gaden, ja, så skal vi lige pludselig hu hej, vilde dyr have en folkeafstemning.

Det synes jeg er et demokratisk problem, og kan hr. Claus Larsen-Jensen ikke godt se, at her er man faktisk på kollisionskurs med befolkningen, som har stemt tre gange om det, som der nu skal stemmes om en fjerde gang den 28. september.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ja, jeg vil ikke undskylde, at jeg har bedt om ordet nu, men det er faktisk meget, meget vanskeligt at sidde og høre på det her uden at kunne få lov at komme med bemærkninger indimellem.

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at den rapport, der er fremlagt forleden dag, ikke er et totalt ensidigt partsindlæg – det er virkelig vildledende og grov demagogi – det er en lang, lang række dybtgående analyser med bilag og dokumentationer osv. For baggrunden for konklusionerne på de analyser. Jeg vil gerne slå fast, at jeg beklager med fru Charlotte Antonsen, at det ikke er et folkeligt papir, men at kalde det et ensidigt partsindlæg og propaganda afvises.

Og det, jeg godt lige vil understrege også, er, at når hr. Keld Albrechtsen bruger regeringskonferencen som et bevis på, »at vi er på vej til en harmonisering af velfærdssamfundet i Danmark«, er det ganske ukorrekt, og det ved hr. Keld Albrechtsen udmærket godt inderst inde. Det handler det ikke om, og det har intet med den fælles valuta at gøre.

De ændringer, der sker på arbejdsmarkedsområdet og socialområdet, hænger sammen med arbejdskraftens frie bevægelighed, som det hedder. Og det er i øvrigt forhold, som Norge og Island og Liechtenstein som lande, der har en særlig aftale med EU, også er omfattet af.

Der er ingen lande i Europa, der ønsker en total harmonisering af deres velfærdssamfund. Det er virkelig manipulation og grov demagogi i en debat, hvor vi burde tale om fordele og ulemper, og hvor jeg indtil nu kun har hørt om form og fortid. Hvornår hører vi om indholdet og modstandernes synspunkter på indholdet?